

ภาษาอังกฤษ

1 A	2 B	3 C	4 D	5 E
6 F	7 G	8 H	9 I	0 J
K	L	M	N	O
P	Q	R	S	T
U	V	W	X	Y
Z				

ตัวเลข

เครื่องหมายนำเลข

1

2

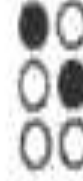
3

4

5

6

7

8

9

0

พยัญชนะไทย

ก	ข	ฃ	ค	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช
ซ	ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด
ต	ถ	ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ
ฟ	ภ	ม	ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส
ห	ฬ	อ	ฮ						

อักษรเบรลล์

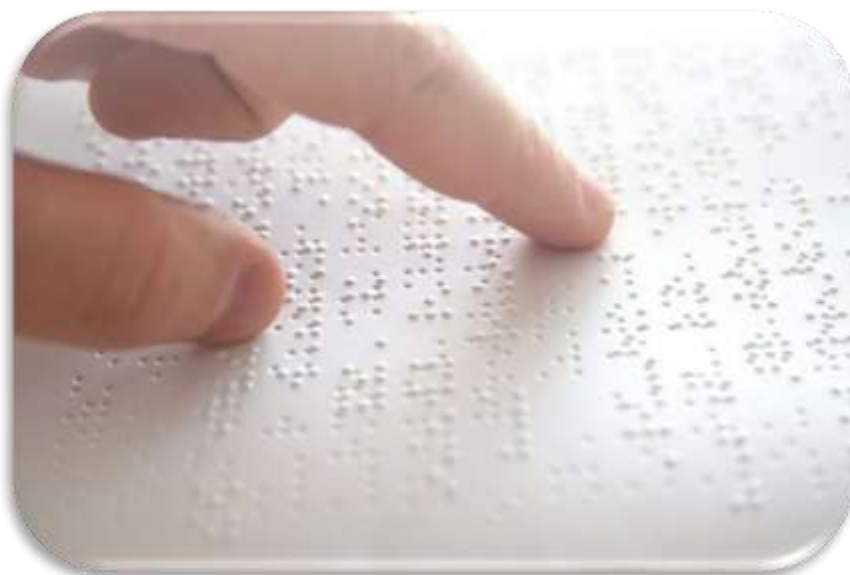
หากกล่าวถึงคนตาบอด อักษรเบรลล์น่าจะเป็นคำที่ถูกนึกถึงอย่างต่อเนื่องกัน นั่นเพราะอักษรเบรลล์เป็นเครื่องมือให้เหล่าคนตาบอดเข้าถึงเรื่องราว ข้อมูล ข่าวสาร ผ่านโลกการอ่านได้เช่นเดียวกับคนตาปกติ ทว่าไม่ได้อ่านด้วยดวงตา หากใช้ปลายนิ้วสัมผัสกลุ่มของจุดนูนบนแผ่นกระดาษ

“อักษรเบรลล์” คือตัวอักษรสำหรับคนพิการทางการเห็น ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของจุดนูนเขียนลงบนกระดาษ โดยใช้ปลายนิ้วมือสัมผัสในการอ่าน ซึ่งอักษรเบรลล์ขนาด 1 เซลล์ จะประกอบไปด้วยปุ่มนูนเล็ก ๆ จำนวน 6 ปุ่ม วางตัวในลักษณะต่าง ๆ กันตามรหัสที่กำหนดขึ้น ใช้แทนตัวอักษรปกติ สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

“วันอักษรเบรลล์” ตรงกับวันเกิดของ หลุยส์ เบรลล์ ครูตาบอดชาวฝรั่งเศส ที่เกิดในวันที่ 4 มกราคม 1809 โดยเขาทุ่มเทคิดค้นอักษรเบรลล์โดยนำวิธีการส่งข่าวของทหารในเวลากลางคืนที่เรียกว่า night-writing ซึ่งเป็นรหัสจุด 12 จุด มาปรับให้เหลือจุดเพียง 6 จุด ที่สามารถใช้เพียงนิ้วเดียววางบนจุดทั้งหมดได้ และกลายเป็นเครื่องมือการสื่อสารที่เปลี่ยนโลกมืดมิดของคนพิการทางการเห็นทั่วโลกจนมาถึงปัจจุบัน

สำหรับในประเทศไทย มีการนำอักษรเบรลล์เข้ามาใช้ครั้งแรกในปี 1939 โดยอาจารย์เจนวิฬ คอลฟิลด์ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอด โรงเรียนสำหรับคนพิการแห่งแรกของประเทศไทย โดยร่วมกับนายแพทย์ฝน แสงสิงแก้ว ในการกำหนดโค้ดอักษรเบรลล์ไทยขึ้น ประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด ก่อนจะมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงในเวลาต่อมา

อักษรเบรลล์สำหรับคนตาบอดนี้มีการคิดประดิษฐ์เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1824 โดยนักเรียนตาบอดชาวฝรั่งเศส ชื่อ หลุยส์ เบรลล์ (Louis Braille)

ภาพ หลุยส์ เบรลล์

หลุยส์ เบรลล์ เกิดเมื่อวันที่ 4 มกราคม ค.ศ. 1809 ณ เมือง Coupvray ประเทศฝรั่งเศส หลุยส์ เบรลล์ตาบอด เพราะเกิดอุบัติเหตุเมื่ออายุ 3 ขวบ ตอนแรกเขาเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ ต่อมาได้ไปเรียนที่สถาบันคนตาบอด แห่งชาติฝรั่งเศส เมืองปารีส และเป็นครูสอนหนังสือในเวลาต่อมา เขามีความรู้สึกสำนึกว่า คนตาบอดหากไม่มี อักษรสำหรับบันทึกข้อความแล้วการศึกษาจะเป็นไปได้ไม่ดี เขามีความคิดมาจากนายทหารแห่งกองทัพบกฝรั่งเศส ชื่อ กัปตันชาลส์ บาบิแอร์ ซึ่งได้นำวิธีการส่งข่าวสารทางทหารในเวลากลางคืนมาให้คนตาบอดลองใช้ดูระบบนี้ ใช้รหัส จุดขีด ฆูนลงบนกระดาษแข็ง ซึ่งเรียกว่า โซโนกราฟี (Sonography) แม้ระบบนี้ค่อนข้างจะยุ่งยากแต่ หลุยส์ เบรลล์ เห็นคุณค่าของวิธีการนี้จึงได้นำมาดัดแปลงให้เหมาะกับการสัมผัสด้วยปลายนิ้ว โดยให้มีจุดหกจุด เรียงกันเป็นสองแถว ทางตั้งแถวด้านซ้ายเรียงจากบนลงล่างเรียกจุด 1, 2, 3 และทางตั้งแถวด้านขวาเรียงจากบน ลงล่างเรียกจุด 4, 5, 6 แล้วนำจุดต่าง ๆ นี้มาจัดกลุ่มกันเป็นรหัสได้ถึง 63 กลุ่ม และสามารถนำไปใช้แทนตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ดนตรี และเครื่องหมายต่าง ๆ ได้

หลุยส์ เบรลล์ ได้ประกาศวิธีการใช้อักษรสำหรับคนตาบอดในปี ค.ศ. 1824 เมื่อเขามีอายุได้ 15 ปี ต่อมา นักเรียนตาบอดเกิดความกระตือรือร้นในโอกาสใหม่นี้มาก และคำว่า “เบรลล์” จึงถือว่าเป็นอักษรสำหรับคนตา บอดซึ่งมาจากชื่อ “หลุยส์ เบรลล์” เพื่อเป็นการยกย่องให้กับผู้คิดประดิษฐ์ขึ้น หลุยส์ เบรลล์ ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 6 มกราคม ค.ศ. 1852 เพียง 2 ปี ก่อนระบบการเขียนการอ่านหนังสือสำหรับคนตาบอดจะเป็นที่ยอมรับอย่างเป็นทางการ

สำหรับในเมืองไทย อักษรเบรลล์ภาษาไทยได้พัฒนาเพิ่มเติมมาจากอักษรเบรลล์ของหลุยส์ เบรลล์ โดย สองเรียวแรงสำคัญได้แก่ นายแพทย์ฝน แสงสิงแก้ว และมิสเจนเนวีฟ คอลฟิลด์ ก่อนนำมาสอนในโรงเรียนสอนคนตา บอด เรียกว่าอักษรเบรลล์มีการแก้ไขครั้งใด อักษรเบรลล์ภาษาไทยก็แก้ไขตามไปด้วย

ปัจจุบัน ทั้งอักษรเบรลล์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้ถูกนำมาใช้สอนในโรงเรียนสอนคนตาบอด เป็น ทั้งความสะดวกและหลากหลาย ให้เหล่าคนตาบอดเข้าถึงตำราได้มากขึ้น สื่อสารกันได้กว้างไกล แถมในบางวิชาคน ตาบอดสามารถเรียนร่วมชั้นกับคนตาปกติได้อย่างน่าทึ่ง ทั้งในระดับมัธยมและมหาวิทยาลัย

มิสเจเนวีฟ คอลฟิลด์ (Miss Genevieve Caulfield) สตรีตาบอดชาวอเมริกัน คือบุคคลสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาอักษรเบรลล์ภาษาไทย ริเริ่มโรงเรียนสอนคนตาบอดแห่งแรกในเมืองไทยขึ้น ที่บ้านเช่าหลังเล็ก ถนนคอกเซ่ ศาลาแดง เพราะตอนนั้นเมืองไทยยังไม่มีองค์กรใดให้ความช่วยเหลือ

ต่อมาได้ก่อตั้งมูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทยขึ้น และมีผู้ให้การสนับสนุนจัดตั้งเป็นมูลนิธิชื่อว่า “มูลนิธิช่วยการศึกษาแก่คนตาบอดในประเทศไทย” เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2482 นับเป็นมูลนิธิช่วยเหลือคนพิการแห่งแรกในประเทศไทย

ภาพ มิสเจเนวีฟ คอลฟิลด์

มิสเจเนวีฟ คอลฟิลด์ เกิดที่เมืองซัฟฟอर्ड รัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2431 พออายุได้เพียง 2 เดือนต้องประสบอุบัติเหตุ โดยมีผู้เผลอทำน้ำยาเคมีหกกรดใบหน้าทำให้ต้องเสียดวงตาทั้งสองข้าง ท่านได้รับการศึกษาจนสำเร็จระดับปริญญาจากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย และประกาศนียบัตรวิชาครูภาษาอังกฤษจากทรินิตีคอลเลจ กรุงวอชิงตัน

ในปี พ.ศ. 2466 ได้เดินทางไปทำงานเป็นครูสอนภาษาอังกฤษและเป็นนักศึกษาของสถาบันการศึกษา สังคมและการเมืองในประเทศญี่ปุ่น ในระยะนี้เอง มิสคอลฟิลด์ได้มีโอกาสมพบกับนายแพทย์ฝน แสงสิงแก้ว ซึ่งขณะนั้นเป็นรองผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยา เดินทางไปดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น คุณหมอฝนทำให้ มิสคอลฟิลด์ได้ทราบถึงสถานการณ์ของคนตาบอดในประเทศไทยยังไม่มีใครให้ความสนใจหรือดำเนินการช่วยเหลือ ในด้านการศึกษาให้อย่างจริงจัง และด้วยการสนับสนุนช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากคุณหมอฝน มิสคอลฟิลด์จึงได้เดินทางมาสำรวจสถานการณ์ของคนตาบอดในประเทศไทยเป็นระยะสั้น ๆ ในเวลาต่อมา และได้ตั้งใจว่าจะกลับมาช่วยเด็กตาบอดไทยให้ได้ แม้ด้วยทุนรอนและด้วยลำแข้งของตนเอง

ในปี พ.ศ. 2480 มิสคอลฟิลด์ได้เดินทางกลับสหรัฐอเมริกา ตระเวนแสดงปาฐกถาและสอนภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งรวบรวมเงินทุนเบื้องต้นเพื่อการทำงานต่อในทวีปเอเชีย จนกระทั่งปลายปี พ.ศ. 2481 ได้เดินทางมาประเทศไทยโดยขึ้นเรือที่ประเทศสิงคโปร์และนั่งรถไฟเข้ากรุงเทพฯ

มิสคอลฟิลด์ได้เริ่มงานพัฒนาคนตาบอดไทย โดยการจัดตั้งโรงเรียนสอนเด็กตาบอดขึ้นในปี พ.ศ. 2482 ที่บ้านหลังเล็ก ๆ ในซอยศาลาแดง สีลม ด้วยความวิริยะอุตสาหะ และร่วมกันกับนักศึกษาไทยประดิษฐ์อักษรเบรลล์ภาษาไทยขึ้นเมื่อเทียบกับอักษรเบรลล์ภาษาอังกฤษซึ่งมีพยัญชนะและสระรวมกัน 26 ตัวแล้ว ถือได้ว่าเป็นความสำเร็จอันยิ่งใหญ่เพราะอักษรเบรลล์ภาษาไทยมีพยัญชนะ 44 ตัว สระ 32 รูป วรรณยุกต์ 5 เสียง รวมทั้งเครื่องหมายต่าง ๆ อีก 4 รูป และด้วยความคิดที่ก้าวไกล มิสคอลฟิลด์ได้วางแนวทางที่จะจดทะเบียนมูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทยด้วย ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ต้องโยกย้ายนักเรียนตาบอด หลบภัยสงครามที่ราชบุรี และหัวหิน เมื่อสงครามสงบแล้วจึงย้ายกลับกรุงเทพฯ ตามเดิม

ในปี พ.ศ. 2490 มิสคอลฟิลด์ได้ขอให้ซิสเตอร์คณะซาเลเซียนมาช่วยดูแลนักเรียนแทน ในช่วงที่เดินทางไปญี่ปุ่นอีก 5 ปีต่อมาจึงได้เดินทางกลับมามาประเทศไทยและ พำนักที่โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ ซึ่งได้ย้ายมาตั้งอยู่บนพื้นที่ 8 ไร่ ถนนราชวิถี ซึ่งรัฐบาลสมัย จอมพลป. พิบูล สงคราม เป็นนายกรัฐมนตรีได้จัดหาให้ มิสคอลฟิลด์ได้เข้าช่วยงานในฐานะครูสอนหนังสือเด็ก ๆ และที่ปรึกษาของมูลนิธิ โดยเป็นกำลังสำคัญในการเสริมสร้างให้มูลนิธิ เจริญมั่นคงเป็นปีกแผ่นมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ มิสคอลฟิลด์ได้ร่วมก่อตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอดที่ประเทศเวียดนาม ในปี พ.ศ. 2499 และที่จังหวัดเชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2503 ต่อมาได้มอบให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดูแล ด้วยผลงานอันมีค่ายิ่งต่อคนตาบอดนี้เอง จึงทำให้ท่านได้รับรางวัลต่าง ๆ ดังนี้

ปี พ.ศ. 2503 ได้รับเครื่องประดับเชิดชูเกียรติคุณจากรัฐบาลญี่ปุ่น ในฐานะเสริมสร้างมิตรภาพอันดียิ่งขึ้นระหว่างสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น

ปี พ.ศ. 2504 ได้รับรางวัลแมกไซไซ สาขาส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ จากมูลนิธิรามอนแมกไซไซแห่งฟิลิปปินส์

ปี พ.ศ. 2506 ได้รับประกาศเกียรติคุณเมดัล ออฟฟรีดอม จากประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกาในฐานะชาวอเมริกันผู้บำเพ็ญคุณประโยชน์แก่ชาวโลก

ปี พ.ศ. 2508 ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์เบญจมาภรณ์ช้างเผือก จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในฐานะผู้ทำความดีแก่ผู้พิการตาบอดด้วยความเสียสละและอุทิศตนอย่างแท้จริง

ปี พ.ศ. 2512 ได้รับเหรียญเชิดชูเกียรติงานด้านสวัสดิการสังคมชั้น 1 จากรัฐบาลเวียดนามใต้

มิสคอลฟิลด์ถึงแก่กรรมที่โรงพยาบาลคามิลเลียน สุขุมวิท กรุงเทพฯ ด้วยโรคชราภาพ เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2515 สิริอายุ 84 ปี ร่างของท่านฝังไว้ ณ สุสานสามเสนในประเทศไทยอันเป็นแผ่นดินที่ท่านรักนี้เอง คณะศิษย์ตาบอดต่างสำนึกในพระคุณของมิสคอลฟิลด์ในฐานะผู้ให้กำเนิด การศึกษาของคนตาบอดในประเทศไทย จึงได้หาทุนและดำเนินการก่อสร้างอนุสาวรีย์ของท่าน ซึ่งประดิษฐาน ณ โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ กระทำพิธีเปิดโดย ฯพณฯ จอมพลถนอม กิตติขจร เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2526 ปฎิมากรคืออาจารย์มีเชียม ยิบอินซอย และได้จัดการชุมนุมศิษย์ตาบอดตลอดจนมิตรสหายของมิสคอลฟิลด์ ในวันที่ 12 ธันวาคมของทุกปี

อักษรเบรลล์ นอกจากใช้สำหรับการเรียนการสอนผ่านหนังสือ และตำราแล้ว ยังเคยปรากฏอักษรเบรลล์บนกระดาดแผ่นเล็ก ๆ ขนาดเพียง 45 x 27 มิลลิเมตรเท่านั้น นั่นคือ แสตมป์ โดยใช้เทคนิคการพิมพ์พิเศษ และในประวัติการไปรษณีย์ไทย จัดสร้างขึ้นเพียง 2 ดวงเท่านั้น

ภาพแสตมป์ชุดการศึกษาเพื่อคนตาบอดไทย

“แสตมป์ชุดการศึกษาเพื่อคนตาบอดไทย” ภาพนักเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอด และภาพของมิสเจเนวีฟ คอลฟิลด์ พร้อมบรรจุอักษรเบรลล์ด้วยการปั๊มดินูน พิมพ์ด้วยหมึกพิเศษที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า เพื่อให้คนตาบอดสามารถอ่านได้จริง ข้อความอักษรเบรลล์แต่ละดวง จะเป็นข้อความที่ไม่ซ้ำกัน รวม 20 คำ โดยกำหนดถ้อยคำว่า “คน ตาบอด เราทำ ได้ มาก กว่า ใคร คิด คน ตาบอด เชิญ ชวน ทุกคน เลิก กลัว ความ มืด เพื่อลดโลก ร้อน” สำหรับคนตาบอดสามารถอ่านได้ภายใต้หลอดไฟที่ให้แสงเหนือม่วง (black light) วันแรกจำหน่าย 12 ธันวาคม พ.ศ. 2552

“แสดมภ์ซุดที่ระลึก 80 ปี มูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย” สำหรับแคมเปญ “MORE THAN EYES CAN SEE 80 ปี มากกว่าที่เห็น” คือพันธกิจที่มูลนิธิฯ ดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการสร้างอาชีพ นักออกแบบแสดมภ์จึงถ่ายทอดผ่านความสดใสในโทนสว่าง ทั้งฉากหลังรูปดอกไม้ และภาพผู้บกพร่องทางการเห็นยิ้มเปี่ยมหวังขณะถักนิตติ้ง สำหรับอักษรเบรลล์กลางภาพถอดความได้ว่า “80 ปี” วันแรกจำหน่าย 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

ภาพแสดมภ์ซุดที่ระลึก 80 ปี มูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย

ปัจจุบัน ทั้งอักษรเบรลล์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้ถูกนำมาใช้สอนในโรงเรียนสอนคนตาบอด เป็นทั้งความสะดวกและหลากหลาย ให้เหล่าคนตาบอดเข้าถึงตำราได้มากขึ้น สื่อสารกันได้กว้างไกล แถมในบางวิชาคนตาบอดสามารถเรียนร่วมชั้นกับคนตาปกติได้อย่างน่าทึ่ง ทั้งในระดับมัธยมและมหาวิทยาลัย